

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๖ /๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับผลการ
สอบสวนเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
ประจำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
โดยขอให้เปิดเผยผลการพิจารณาของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งประเด็นการสอบสวนทั้งหมด
รวมถึงสำนวนการสอบสวน พยานหลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณา รายงานการประชุมของ
คณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะของฝ่ายกฎหมาย
ต่อผู้บังคับบัญชา ผลการดำเนินการลงโทษต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือ
ร่วมกันกระทำความผิดและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๑๔๓๖ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพิจารณาและคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ แล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสาร

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๖ /๒๕๕๔

ตามอุทธรณ์มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการโดยสภาพ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ทั้งหมด แต่เพื่อคุ้มครองพยานบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) จึงให้ปกปิดชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลในเรื่องดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตรวจพบการทุจริตทางวิชาการทำให้รัฐเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอให้เพิกถอนการให้ทุนและเรียกเงินทุนที่อนุมัติให้กับผู้ที่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมายื่นขอรับทุนคืนเป็นเหตุให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต้องออกคำสั่ง ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อผลการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวเป็นที่ยุติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยขอให้เปิดเผยผลการพิจารณาของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งประเด็นการสอบสวนทั้งหมด รวมถึงสำนวนการสอบสวนทั้งหมด รวมถึงพยานหลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณา รายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะของฝ่ายกฎหมายต่อผู้บังคับบัญชา ผลการดำเนินการลงโทษต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือร่วมกันกระทำความผิดและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งดังกล่าวทั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

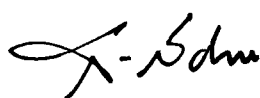
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยขอให้เปิดเผยผลการพิจารณาของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งประเด็นการสอบสวนทั้งหมด รวมถึงสำนวนการสอบสวน พยานหลักฐานที่นำ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๖ /๒๕๕๔

มาประกอบการพิจารณา รายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะของฝ่ายกฎหมายต่อผู้บังคับบัญชา ผลการดำเนินการลงโทษต่อ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือร่วมกันกระทำความผิดและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับกรณีดังกล่าวทั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อ และข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคล เนื่องจากหากเปิดเผยชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลก็อาจเกิดความ ไม่ปลอดภัยต่อพยานและอาจถูกฟ้องร้องได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการ เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบ ความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการ เปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลที่ปรากฏอยู่ใน สำนวนการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นชื่อพยานบุคคลจึงเปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ ร้องขอคือ ชื่อพยานพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับพยานบุคคลดังกล่าว

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๖ /๒๕๕๔

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ
(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(นายอีกหาญ โทมรศักดิ์)